

مجموعہ غزلیات کشمیری

4670

پیام گلشن

جس میں رُف چھکری طبعخناری - ونہ ون اور چیدہ
چیدہ غزلیات و روح ہیں

مترتبہ
عبدالاحد ماکرناپید کدل
حسب فرمائش

شیخ غلام محمد ایندٹ سنسز تاجران کتب

وماکان توآن منزل
مالیسمہ بازارا میرا کدل ہرینگر

در سنہ ۱۹۵۵

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غزل نمبر ۱ غالب

از چہوی ژہ میا لوی سال یو سالہ ولو لو
پورٹ یو روزی بال کہ حالہ ولو لو
یتھو چس یوتھو چس چالو مشراو ساروی میا لو
کاستم مہ زونے گرا لو آفتابہ ولو لو
شیرت مہ تھاومی باغ تہہ منہر یو ہے زاگ
ست چم مہ مالک لاگ زرمالہ ولو لو
کہ سونہ ولونے برمت کوی ژہ تھو تھم غم
کتھ شایہ لگوی خلم لالہ ولو لو
پانپور چھو دیوان گت شمعو سیرس پت
دیڑہ دیڑ چھ کر شہان یتھ خطو حالہ ولو لو
عیال شرتے باژ تلہ روس ژانگن سا ژ
کر تھس ارہ کاژ خیالہ ولو لو
بڑہ پھوپیا لن مس چو لالہ لکیورس
چتہ ہونہ پھیری رس یو ڈوالہ ولو لو

غالب چہو وایان سوز خاموشی ذرا روز
ہیشیار ذرا بوز منتر ترالہ دلو لو

غزل نمبر ۲

مفتون

از

بطرز

ہا گلو تو بہہ ماسہ وچہہ ون یار میاؤ

کتو سناگو لتو لتوی ممت از میاؤ

کت شہارس پیو گر شہت ایاز میاؤ

گر تھتہ سے دس سالہ انتن گلے ذرا

نتہ ضایہ گر تھہیہ ساروی ساز میاؤ

شب نمس چھر کاؤت باغس ژ دیار

دراؤ کیاہن تازہ گی ہند راز میاؤ

سنبلو ہتاؤ ال شیرت دمیدم

دم ذرا سنبلاؤنا دم ساز میاؤ

عرقہ والو جامہ رنگ رنگ ہتاؤ سٹھاہ

تراوہ شاید نال کیاہ خوش ناز میاؤ

ژول مہ تراؤت پد سولاکت پیوفا

پیش کش پیوس توتہ جگرک مار میاؤ

نیرسامفتون لاگت پوشنول
 بیتو نسه مشراوین شهسار میا لا

غزل نمبر ۳

ہر دک داؤ زن ژاؤ خزانس
 تن جانانس دے کیاہ

سونتک آب یلہ موکلی ناگس
 عرساتہ منترہ خالی نیرک پالنس
 سیرا تمکوی سوری نہ زاہ
 پیراؤ موکرات روبہ خالنس
 گت کس واون طوفان دالنس
 گاڈہ لانز کارس لوگن ما
 دیتی اوچہ اوینہ وروس
 صراط المستقیم بروٹھ پھوی رنس
 پھیرت واپس سوی ایہ ما
 کال ناموتن پیادہ ایہ ناوس
 رنہ کڈتہ کتہ دوریم وزن نارس
 نی تہ لقمان تی تہ دوا

برساتہ وانہ سیت تھینہ کیاہ
 سونتک رگ دیو لو لگس پالنس
 دایم روزی ماری تہ ماگس
 ججس ست پور رودی نہ زاہنہ
 تن سلیمان تخت وڈناونس
 غافل موروز کل من علیہا فالنس
 خالی تہ نش رودک ما
 طوطس دروازہ وہتہ کیہ پچرس
 پت کوہ قافس روزی پالنس
 بال کال یم ناز روزن ما
 گوشن تورک نادیلہ کرہ تنس
 فکرہ ترہ سلیمان ہرنا دانس

طمک منزع جمع تش رو بخانس
 دروک اک هار تش مایانس
 تل تال بجز اته تش پانس
 تلخی تمه چی روزس پانس
 دن دیو پانس ایی شویا
 داره بر موژرت ات شنیاس
 افسوس پوشسته نفس شیطانش
 هوس دیان پانو دن کره کیا
 مانس ته مایه انخه رچه راوش
 یکه آه سیت چهله ناوش
 کشته س روس اسم ما
 چستو هو کپراه ولناوش
 ساری سمته سیت پکناوش
 قاض تته پانے مه اسم خدا
 دور کنه ساری سیر راه تراوش
 آخر جواب دن کنشی جانس
 پانس ته اپانس بونه کیا
 چپ وراس نظراه دمه بو پانس
 ست چیم ناد و مه بنی جانانش

تمکوی مالک روزی ما
 تش جانانش دن و نه کیا
 سقراط اسس بے عملاه
 موکر مانس ته بیه اولادس
 کچه کوک و تهرن بیه دیو خانش
 چیم و پون پانس بیک کره کیا
 زاد راه چیمنه کینه سیت تته پانس
 دروست چیم ما که مار پانس
 غفلت گیم پانس بیه صلاه
 وقت سقراطه و اتم پانس
 هوس واره پا کته تهرن پانس
 سمبه منزلد تھی پرن لفللاه
 اندمیدانش مژه تل تراوش
 کوچه بازایں کوک پهره ناوش
 تته ماسانش روزم کامنه
 نکیرته منکر حساب بده مانس
 تته چیم پرن کنشی پانس
 پانس بلیت ما اسم کامنه
 تش جانانش دن و نه کیا

<p>یارِ سُولِ بَسِ چیم ست چان پالنس محشر نه مبدانه سیت هم پالنس پنگلنه به مسرور چھی انتظار س حل کره مشکل نهندس خالنس</p>	<p>رحمتوک دریاؤ توه چوه ه نا لش جانالنس وئن ونه کیه رحمتس چالنس در بهر حب لش جانالنس وئن ونه کیه</p>
---	---

غزل نمبر ۱

سولایمیر

سور ساس ملت سانه آنگن ژاؤ گو پالی
ووه دور خاصه وت بو برتاک کیسه وبالی
گیس گین مه کن رنگه پندرک چیس بو مبور چالی
پاپور سندر پاٹھ ناله دیوان چیس بو وبالی
زی پوشه تول میان عشقه مسجد حسنه امام تت
ژی بانگ شوبان محنته دی چھی یوسفن چالی
مه کیه خبر چیم و تخدمه لجمو چانه آنگانی
ژه کیه اثر گوی میانه حسک چیس بوز والی
عزیزه مصر چیسینه یوسف موژه گر قهضه برانته
وقتک به سفر حسانه توی چیم مه کره الی
یتنه عشقی منزه ژاؤ سد دی وراؤر سولایمیر
سدا س سیدس هل کرم کیه چیس بو سوالی

نفل روس کٹ نمبرہ

بطرز رؤف

نیری دسے ویرہ بہرے
 ونہ منزہ کڈن شرکلاہ
 زو بخش نے روس کچے
 نت باغس ہے زاگ
 دس چس دیوان دروانس
 باغہ منزے ناگ و چھمے
 تقدیرن انس پیچ
 ام یہودن لائیس زال
 ہند ہو کرنے ڈھلہ اکے
 روس کچہ لائیس کرکھیاہ
 اتھ تراؤ لون روس کٹی
 وعدہ تہا ونم ڈھایہ گرے
 تس بچن ہند پھیران
 اسہ چالوی شیر حرام
 ژہ وچمتن تہ اسہ کئے
 وچہو متو آبخنا ب ۲
 لولہ کر دے رفیے
 تس غذا دس تنے
 عربہ کنہ وچھنے باغ
 اتھ باغس کلائی وچھمے
 ژاہ اندر باغس
 امہ ناگے چینے تریش
 امک باغوان یہود وچھمے
 بند کرنے روس کٹ
 اوس حضرت جای تہنا
 سلام بوز تو آغہ میلے
 حضرت پھیو صنایین
 آیہ روس کٹ ژلان لاران
 ایو و بچو چھیو و شیر
 گدہ ماون حضرت ۴
 آیہ روس کٹ بچہ ہتن
 آیہ پھیرت ڈوڈہ گرے ۵

دُلس منزا احمد بٹ
مختصر متو کلمہ پڑیے

تخم تہ دُنہ فی روس کُٹ
لولہ کر دے رفیے

بجز غزل نمبر ۶ رُف

مَس کھائے اس برے
ہی فحشر و نہ فی منہ
کو نہ بائج ہی سکوے
دردہ نیو نم دل مے
شطر خیس یار گند نم
شاہ خوبان زونہ گند دے
دل مہ نیو نم بالے
تھلہ گرے تھلہ کر نم
دے درشن کال مروے
بالہ متا اسی پہوے
مار زلفو نال دل مے
خارہ تھاو نم بینہ سروے
دورہ جنگلن ترا دشن
بالہ یار کس پتہ لارے

دس کر دے رفیے
کیا ہ چہو دل میاؤ لو شن
نردہ بازن نرد گند نم
لولہ تیرو پارہ کرے
ملک دل مے نیو نم
عارف بازی یار گند نم
نار للہ ون بالہ تہا و نم
دورہ کن الراؤ مے
حالہ عشقہ ولہ گند مے
زندہ گاجتفس ہولہ شرف
تارہ دل گوم بالے
بود گارن بود کر نم
کردو بارہ ناؤ بہتو نمے
حضرت بلہ زاگہ سے

نتہ ویدار اس کروے
 آتشہ مقام اس گر تھوے
 کچھ کو ٹھنی لٹس و تھروے
 گت پھو ماران بالے

وس کروے رفیے
 کچھ ناوس و چھنے
 عبد الغنی لٹس پتہ لاران
 پت طیبوتس مردے

عزل نیا کشمیر پایندہ باد نمبر ۷

پہوشیرہ کشمیرہ سندان شاو
 پہوی لغزہ تہار یون یاد
 گو یکصد سال یور مختصر
 وقت موکہ لیاؤ اسہ پیو یاد
 جلد کر گول بستر شیر
 مدت گو ختم بیع نامتس
 پھولوی تخریر سپید آزاد
 خرید ہری سنگھین کرمت
 زہ آنہ ادس قیمت اسان
 گٹر ختم سان بنیاد
 ہری سنگھ سانو گنائی کو ٹھدار
 نہ ادس معلوم چہ کم کمیت

نیا کشمیر پایندہ باد
 نیا کشمیر پایندہ باد
 پھولوی بیع نامہ امر لستر
 ہری سنگھس دیو دتہ ہیر
 شہر تہار و نتہ گر ٹھک برباد
 دیو لٹس ہری سنگھس
 خبر کم آس اس کمیت
 عیال گھرہ بار بیع جائداد
 جو خوتہ سستہ اسان خان
 پہل سانو انگریزہ بیچار
 بنیمت تیر آدم زاد
 نہ اس زانان چہ کم ہمت

بیا کشمیر بایندہ باد
 چہو جنتک نور سہاہ و لگیر
 دیان پتہ بارخ سلیمان
 دیوان انگریز ہوان اس داد
 دیان پتہ ناد عوامی راج
 غلامی شش بزم کر آزاد
 تند سایہ ہتاد ابدل الایاد
 قبول یارب و عامیانو کر
 بیا کشمیر بایندہ باد

نہ اوس بوزان کانہ سان داد
 چہو جنتک بے نظیر کشمیر
 ز لا چاری گرت نا شاد
 بڈن لوکن یتک ارمان
 چہو از تخت سالو سالوی تلج
 کروں پنو اتہو آ باد
 ہمیشہ یارب سو ہتادون شاد
 تند و عاگو احد ہا کر
 ہتادون خوش کرپوس امداد

غزل ترانہ رسول میر جمر ۲

مہ ماگو چانو مجت زیادہ موکر وعدہ خدائی
 گلاب روی قد شمس و موکر وعدہ خدائی
 سر خلق عاشق فرماو شیرین باز رہ آئی
 در راہ راست گئے افتادہ موکر وعدہ خدائی
 بہن تراؤ مہ اوراد چیخ موکھ در گاہی
 عشق کر عقل برباد موکر وعدہ خدائی
 کس بوندہ روداد بہن نس نور گواہی

پالس دُپہہ پن بنیاد موکر و عدہ خسلانی
 شرعس یم کر دی غلاف مرتد سو پھو تنباہی
 مرت زندہ گے استادہ موکر و عدہ خسلانی
 رسول میر روز دلشاد نفع چھی ژہ صفائی
 وفادار گے آباد موکر و عدہ خسلانی

نہ قائد اعظم جناب شیر کشمیر

یو ٹھ اُسہ عدس شیر کشمیر
 یو ٹھ اُسہ عدس شیر کشمیر
 باتاج سپت جیلہ منزہ دراد
 منسٹراس بیتہ دیوی بدلان
 حکمران پانہ رد روشن گیر
 پوشہ نالش ذات پاک اندہ وند
 یے تاج بادشاہ مشراود
 درگاہ ونگ لش تاج برستیر
 ادا ہے چہوہ غذاوارہ تلمو
 دپ تخم جہالت مشراود
 ہر دمہ کرنک ای تقریر

خوش گے کاشرا اس دلگیر
 چہو لقب متند شاہ کشمیر
 بے تاج بادشاہ لش دیان ناؤ
 سئی وچھت و شمنن ڈجہ اناسیر
 ساری تکلیف اسی دیوان
 خرومند ہشیار کیاہ ہنرمند
 بیہ دیہ لش عزت پیردہ پیر
 باتاج سرہ نو یاد ہتاود
 ہرسانہ دپ تخم اے لوکو
 پوشہ سان بوزالو میاؤ تقریر
 دل گرم ہنوی دن سر داویو

<p> گند پلو پلو تو بستره شیر ختم گو بیج نامہ امرتہ اس کرون ازاد ملک کشمیر ہوئے صبحک گاشش پھل حمداءش ریس بیم کاس غم ژول شکست بدلا د ساروی تا اتر وژین شیخ صییس لیاقت اس اس سد سادہ بیہ کمزور نال غلامی ہنرا اس زنجیر عالمس ژول غلامی ہندو غ کننہ آوس امت زن آوس تیر بیو ہٹہ عدلس اسہ شیر کشمیر </p>	<p> دپون ہمارا جس بیتہ بیر بیجنامہ موکہ لیو کر مہ تاخیر جای تراؤ گڈن کر گول بستر رکہ تراون ہیرن پھر کہ متو ژول قبائلن ہندہ خوفہ گو مت گیر کشمیرس بہار آو یکدم ویان کر تو کیاہ گبہ صداقت نخت کشمیرس ہٹاؤن جای گیر کھرہ سند پانڈاوس کھمتو بور پھل اعخشس و لکوی بارغ کننہ آوس امت زن آوس تیر بیو ہٹہ عدلس اسہ شیر کشمیر </p>
---	--

بجہ غزل نمبر ۱۰ دہ دُن

<p> لوزہ چانہ مشتاق سورتہ پرے ماوسندریے لوزہ رخسار مروانہ پاپنور کیاہ چھی جان ماوسندریے لوزہ رخسار </p>	<p> پر دانہ لاگت گت کیت کرے پان تم زالوئے نارہ اندریے </p>
--	---

تاب مرہ رو دمنہ خوابہ اندریئے
 لوی چالو گلاب مُشکِ اذریئے
 درہ زون بھتر گچھر زریئے
 مرہ ماچھک چھم سینہ اندریئے
 ہیرہ بونہ کامہ دیوہ کیا شوبان
 گوشن لٹس میان ما پوشہ تھریئے
 روشن ایہ ناکاسہ ہے مٹھریئے
 شلہ پرمانہ سورم تران
 مارن گرکھ چھم شرادونہ گریئے
 شینہ مانہ تاپن آہ اندریئے
 تاونہ سرے سپدان فان
 فان گرتہ ساروی روزینہ تریئے
 دھیان کرپانے زان آوریئے
 دعویٰ سان چھی روز محشریئے
 نادر شمس الدین پہوی لڑکریئے

ماو تم پینہ لوی ماہ تابان
 ماو سندریئے لڑرخسار
 کرہ کیا خورشید چھومنے الوان
 پورہ سامانہ کیاہ گندت زریئے
 پھیرہ ناسانہ وتہ شامہ سندریئے
 پوشن و تہرت درگلستان
 دل نارہ زالوخم ٹنڈن دریئے
 گلہ لٹس ونہ ما پلہ کوت سریئے
 کونہ زنہ جویں چھنہ پھیران
 یادش دوہ نے روزان ثدیئے
 راوہ کتو چانی یاد آوریئے
 جان دت آخر روزہ ارمان
 ماوہ سندریئے لڑرخسار
 یا بنی رلٹے چالو واماں
 ماوہ سندریئے لڑرخسار

رُف

غزل نمبر ۱۱

بجز

زارونہ ہنس بابہ کر ایہ لولو

نارگن ٹنم عشق نہ چہیہ لولو

زاگ بہت رو دہروم درو برن
 زارونہ ہنس یار کریمہ لولو
 لوزو ایسے چنگہ تہ پیہ ربابے
 وچہہ بلبل مشتاق گو گلخی
 متو چہو گو متو پنہ نسہ پیہ لولو
 دودو لسی آہو یاد ہمنے
 مارسیاہ کاکل مابہ زان
 نوش اندام سرو نازلہ لولو
 میخانہ در دست چہس لال مال
 زارونہ ہنس یار کریمہ لولو
 عیشہ اکھنادر دل چہم مہ فراق

ویدارک چہوم مہ ازویہ لولو
 زارونہ ہنس یار کریمہ لولو

سرہ کرہے مرد و پنوی پان
 ویرانہ منزہ آباد گبیہ لولو
 سوزہ آیہ عشقنہ حبابے
 چھی مہ نالان درو چہ نہ لولو
 باغ چہمن کمن سنبلی
 جادو کرخم چشم بادل منے
 در زکس ہرنہ بندگیہ لولو
 تارہ کرت گوکس یار سند خط و خال
 وچہنہ بیناہ کیاہ بنیو متو چہو کلوال
 ناد چہس دیان حاتم طائی لولو
 ریش اسمال گو متو چہو مشتاق

نعت شریف

وچہتہ بالہ یار میالو کیاہ تابان
 وچہتہ بالہ یار میالو کیاہ تابان
 حضرت آدم پورہ سامان

مورہ منز یارس لوز الوارو
 ژورہ پاٹھ گورہ گورہ کرہ زس وارو
 تمہ لوزہ پیدا گو اظہارو

سجده کر ملکو بے شمار و
 آب نه خاک باد سیت همس نار و
 نورس سپدوی در آشکار و
 لاکن آغس نافرمان
 پیو ظهور طرفن گامه شهیار و
 خوره آیه ونه وان در شهوار و
 پیده حضرت بنی محنتار و
 هو الظاهر باطن وار و
 نش پنه ساروی پینوی پان
 زمین آسمان بم سیتار و
 ذوقه چانه ثوبان کیاہ مو حدار و
 منده چھت رودی کھٹتی پان
 عالم ساروی چالو کار و بار و

و چھتہ بالہ یار میاؤ کیاہ تابان
 ژورن چیزن چھوم یکسان
 خوار گو ابلیس زور آوار و
 زاکن پالنس آسو نام دار و
 نوره نشہ پیدا گو در وان
 و چھتہ بالہ یار میاؤ کیاہ تابان
 اول آخر سپدوس عیان
 ہر موکو عاشقو کر نثار و
 جس ہوش رود کتہ کینہہ اختیار و
 شوقہ چانہ پیدا کرن یکان
 نور شید و لیشت چالو رخسار و
 بندہ گی چھی کر ان مہ پار و
 تھاؤنک سارسی پیچہ حکمران

چادون ناور معرفت دار و
 و چھتہ بالہ یار میاؤ کیاہ تابان

ختم شد

